

[Ohr. Hansen.]

Jeg skal gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Det ærede Medlem har jo kaldt det Hus, der skal opføres derhenne, for et Silopakhus, og det kunde vel se underligt ud, at jeg er med til at bygge det. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er jo et Guldmedaillehus; det har været udstillet paa Charlottenborg og faaet Guldmedaille, og man skulde jo ikke tro, at man gav et Hus Guldmedaille, uden at det var et fint Hus, et Hus, som man fuldt ud kunde være tjent med.

Og hvor er nu alle de henne, der protesterede i sin Tid, den Gang den tidligere Minister vilde løse Spørgsmaalet det kongelige Teater? Hvor er hele Koret henne, alle de, som den Gang marcherede frem og protesterede? Dem hører man intet til. Jeg staar her med nogle gamle Minder, som jeg synes, det gjorde godt at faa opfrisket, da jeg læste den Betænkning, her foreligger. Det var vældige Protester, der den Gang kom frem. Der stod i et Blad med store Typer: „Møllermester Hansens Dobbeltscene.

Der forberedes en almindelig kunstnerisk Protest mod Nina Bangs, Bunchs og Møllermester Chr. Hansens „billige“ Projekt.“ Hvem var det, der var i Spidsen dèr? Ja, naar man læser videre, ser man, at det var Arkitekt Holger Jacobsen, der gik i Spidsen og blæste i Trompet, vel efter denne Melodi: Ser I, hvem der kommer her!

Og længere nede siges der:

„Arkitektonisk set er Bunchs billige Projekt haabløst.“

Der spørges videre: Men hvorfor kommer Protesten netop nu? Og der svares: Naar vi kommer nu, er det, fordi Dobbeltscenen er den største nationale Opgave, der i lange Tider vil blive stillet danske Arkitekter, og den ønsker vi ikke forkludret.

Og hvad var det saa? Ja, der blev ikke rørt en Tomme udvendig, der blev ikke rørt ved Facaden, det var en Ombygning inde i selve Huset. Men der var Arkitekter, og der var Akademiet, og der var Malere, og Gud ved alle dem, der var, i fuldt Fodslag med Protest mod dette Hus, som vi nu skal bygge. Der var de Mænd, som har givet Guldmedaillen, men havde de vidst, at det Hus skulde blive bygget, saa tror jeg ikke, man havde givet det Guldmedaillen.

Det er min Overbevisning, at det Hus her skulde bruges til at slaa det Forslag i Stykker, som den daværende Minister i Arbejderministeriet havde stillet for at løse Spørgsmaalet paa Kongens Nytorv. Nu

havde man i 25 Aar forhandlet om den Tale-scene, og var det saa ikke en Skandale, at en socialdemokratisk Minister skulde kunne løse det Spørgsmaal og saa tage Mænd med som en Møllermester og en Arkitekt Bunch, som ikke er akademisk Arkitekt! Nej, der skulde en Protest til.

Men nu kommer Huset; vi fra vor Side har vedtaget at stemme derfor, og jeg anbefaler det. Saa kan de Herrer protestere, hvis de ønsker det; men de skammer sig vist ved at komme frem med en Protest efter den Stilling, de har taget.

Ibsen: Det er jo en meget skarp Kritik, der har lydt over det Forslag, der her er fremsat; der er fremkommet mange forskellige Anker derimod. Jeg maa hertil sige, at det, det staar paa, er for det første at skaffe Radiofonien en til dens Formaal brugelig Bygning og for det andet at skabe Muligheder for det kongelige Teater til paa bedst mulig Maade at kunne faa Dobbelt-scenedrift.

Med Hensyn til det første Punkt ligger der jo en Erklæring fra den Sagkundskab, vi har indenfor Radiofonien, nemlig Radio-raadet, og det har bifaldet den af Ministeren fremsatte Plan. Jeg har godt hørt, at der i Udvalget til Tider har været talt om Indrettelse af Studier og den Slags, men her vil jeg for mit Vedkommende erklære, at det er en Sag, som jeg ikke har Forstand paa, og jeg tror at kunne sige uden at forringe noget Medlems Værdighed, at der vist ikke er nogen, der har Forstand paa dette. Der foretages en Række Eksperimenter først og fremmest paa Axelborg og ogsaa andre Steder, ogsaa i Udlandet, og de Erfaringer, man dèr gør, vil man saa efterhaanden frugtbar gøre i den Bygning, som nu staar for at skulle opføres.

Hvad det andet Punkt angaar, Muligheden for at skaffe det kongelige Teater en Dobbeltscene, er jeg ganske overbevist om, at hvis man vil tage dette Spørgsmaal for sig selv og fremsætte et isoleret Lovforslag om Bygningen af en saadan Scene, saa vil man ikke i disse pengeknappe og økonomisk saare vanskelige Tider kunne faa et Flertal for at gaa ind for en saadan Plan. Det er jo ganske givet, at vi alle sammen hver for sig kan fremsætte Ønsker om og ogsaa kunde tænke os noget, der var bedre end dette, naar vi havde de dertil fornødne Penge, eller de kunde skaffes. Men jeg stiller mig uhyre skeptisk til, at det vil være muligt at skaffe den nødvendige Kapital til at lave en særlig Dobbeltscene for det kongelige Teater; og